

care au participat universitari din mai multe țări, ce și-au văzut, la sfârșitul fiecărui ciclu, lucrările publicate în volumele editate special cu acest prilej. A mai fost, totodată, inclus în proiectele TEMPUS, fiind prezent câte trei luni la Universitățile partenere din Atena (1993), Toulouse (1996) și Valencia (1997, 1998), unde a efectuat studii legate de modelele matematice ale mașinilor electrice de curent alternativ, de stabilitatea sistemelor de acționare electrică și de câmpurile electromagnetice. În paralel cu preocupările didactice a desfășurat o susținută activitate științifică, în urma căreia au rezultat peste 100 de lucrări publicate în volumele principalelor manifestări naționale (Conferința Națională de Acționări Electrice, Simpozionul de Mașini Electrice Asociate cu Conversoare Statice, Institutul de Marină Civilă, Conferința de Mașini Electrice, ELECTROMOTION) ori internaționale (International Conference on Electrical Machines, International Conference on the Evolution and Modern Aspects of Synchronous Machines, International Symposium on Technological Innovation in Guided Transports, Symposium on Power Electronics, Electrical Drives, Advanced Electrical Motors, European Conference on Power Electronics and Applications, Electrical Vehicle System, International Conference on Electrical Drives, International Aegean Conference on Electrical Machines and Power Electronics, International Symposium on Electromagnetic Fields in Electrical Engineering, Journées Tunisiennes d'Electrotechnique et d'Automatique, International Conference on Optimization of Electric and Electronic Equipment), dar și în prestigioasa revistă americană **IEEE – Transaction on Energy Conversion**,

în alte publicații din Londra, Zurich, Kusadasi, Adelaide, Brighton, Taormina, Capri, Istanbul etc. Subiectele sale legate de sistemele de excitație ale mașinilor sincrone ori de cele de acționare cu mașini asincrone, de modelele matematice ale mașinilor de cu-

rent alternativ, de transformatoare, câmpuri magnetice în medii conductoare și micromotoare electrice au atras atenția multor specialiști, care au citat studiile publicate în volume de sinteză și importante lucrări de specialitate.

Profesorul Ioan Grigoriu

N. 22 august 1910, în Bacău – m. 8 aprilie 1992, la Bacău. **Profesor.** Fiul comerciantului Măgărdici Grigoriu și al Aureliei (n. Dima). A copilărit pe fosta stradă Armenească, într-o casă ce dăinuie și azi, construită în 1904 de tatăl său și frecventată de-a lungul timpului de importante personalități ale spiritualității băcăuane și nu numai. Urmează studiile secundare în orașul natal, după care se înscrie la Liceul „Ferdinand I”, ale cărui cursuri le absolvă în 1928. Are preocupări literare încă de pe băncile liceului băcăuan, în anii 1926 și 1928 obținând premiile II și, respectiv, I la concursul pe țară al Societății Științifice Literare „Tinerimea Română”. Sprijinit de părinți, în perioada 1928-1933 studiază în Franța, urmând în paralel cursurile Facultății de Istorie-Geografie și pe cele ale Facultății de Litere, secția franceză, din cadrul Universității Sorbona. Își definește definitiv apoi studiile în țară, în 1936 luându-și licența în filologie modernă la Facultatea de Litere și Filozofie din Iași, cu calificativul „cum laude”, iar un an mai târziu absolvind și Seminarul Pedagogic Universitar, lucrarea sa *L'actualité de Voltaire* fiind notată cu 10. Tot în 1937 se clasează primul pe țară la examenul de capacitate pentru profesorii secundari, fiind numit profesor suplinitor de franceză la Liceul Comercial din Bacău. După un an a devenit profesor titular provizoriu la aceeași instituție, iar de la 1 aprilie 1942, profesor titular definitiv. La 1

septembrie 1946 s-a transferat la Liceul de Băieți Nr. 1, unde va activa până în 1963, când devine lector la Institutul Pedagogic din Bacău. Între anii 1948 și 1953 a fost directorul liceului, încă din primul an deschizând internatul acestuia pentru fiii de țărani și sprijind, prin îndrumări permanente și confecționarea de material intuitiv, activitatea Școlii Elementare din Secuieni. Ca responsabil al cursurilor pentru pregătirea ofițerilor, organizate de Ministerul Forțelor Armate și Ministerul Învățământului, apoi ca director al primei Școli Serale de Ofițeri, a îndrumat instruirea acestor cadre mai mulți ani. Preocupat în permanență de modernizarea învățământului a folosit pentru prima oară magnetofonul la ore, cercetările efectuate cu acest prilej făcând obiectul unor comunicări în cadrul cercului pedagogic de specialitate. Pentru uzul cadrelor didactice a tradus, de asemenea, fragmente din *Metodica limbii franceze* de Andrievskaia și Mihailova, în perioada când la noi nu exista un astfel de manual. În cadrul Institutului Pedagogic, pe lângă activitatea de la cursuri și seminarii, a îndrumat studenții să folosească bibliografia de specialitate în limba franceză și a inițiat schimburi de experiență cu lectori de la Brașov și Iași, utilizând filme comentate, material bibliografic francez și alte metode ce au revigorat cercurile științifice și activitatea catedrei. S-a implicat,

totodată, în munca obștească, sprijinind activitatea de alfabetizare și activând în tot felul de comitete, fiind, între altele, președinte de sindicat și al Comisiei de judecată de la Institutul Pedagogic, membru al Comitetului Orășenesc al ARLUS și al Comitetului de Cultură și Artă, director al cursurilor de limbi străine din cadrul Universității Populare. Ca unul ce în tinerețe scrisese poezie, nuvele și un început de roman, a frecventat întrunirile Cenaclului literar „George Bacovia“, susținând conferințe și referate. A debutat, de altfel, încă din 1928, când în revista **Încercări** a publicat articole despre Grigore Haralambie Granda și Radu Porumbaru. Ca student, în 1936 a colaborat cu profesorul universitar N. Șerban la redactarea manualului de curs secundar *Histoire de la littérature française, XVIII-ème siècle*, publié d'après les notes prises au cours par I. Grigoriu, Iassy. S-a numărat, de asemenea, printre colaboratorii ziarului **Curentul Bacăului**, iar în perioada 1939-1940 a fost redactor responsabil al revistei **Pătrat**, fondată împreună cu Andrei Mocanu, Th. Fecioru și Dumitru Alistar, oferind propria casă drept sediu al redacției și administrației. Ca și în publicația liceului, aici dă tiparului știri, note, articole, recenzii și cronici, atât cu numele său, cât și cu pseudonimele Ion Roată și AMYD, semnătura sa mai fiind întâlnită în paginile revistelor **Zorile** (1947), **Ateneu** și **Revista de pedagogie**. Pentru noua serie a revistei băcăuane de cultură traduce din Bernard Malamud, Guy Erisman, Marco Antonio Montez de Oca și din poezii iranieni contemporani Nimu, Châmlou, Khânlari și Ahmadi, scrie despre sonetele lui Michelangelo și romanele lui Saul Below, comentează cărți, publică fragmente din comunicările susținute în cadrul

Societăților de Științe Istorice și de Științe Filologice. Editorial debutează în 1967, când a publicat, împreună cu Petre Popescu și Dumitru Zaharia, *Monografia Liceului „G. Bacovia“. 100 de ani de la înființare 1867-1967*. În 1965 editează, sub egida Institutului Pedagogic Bacău, culegerea de texte de limba franceză pentru anul II – *Choix de textes. Moyen Age et Renaissance* –, urmată peste trei ani de o culegere similară pentru anul III: *Choix de textes. Le XX-ème siècle*. În manuscris au rămas, totodată, monografia *Bacăul de ieri și de azi* și lucrarea *Poezia lui I. Budu, scrii-*

tor băcăuan, care ar trebui valorificate, cu atât mai mult cu cât ele au fost deseori citate, fără însă a ajunge și la îndemâna cititorilor interesați de trecutul Bacăului. Distins în 1967 cu Medalia Muncii, remarcabilul profesor, pensionat în 1972, dar activ până în ultima clipă a vieții, rămâne în istoria învățământului băcăuan ca un eminent dascăl de franceză, dar și ca un om de cultură erudit, ce a lăsat moștenire o bibliotecă franceză impresionantă prin numărul volumelor și valoarea edițiilor princeps, precum și o serie de discipoli ce fac cinste școlii de pe aceste meleaguri.

Poeta Cecilia Moldovan

N. 8 august 1950, în Bacău.

Poetă, traducătoare, dramaturg, eseistă, profesoară. Este fiica Anei, casnică, și a lui Mihai Pal, liber profesionist, căruia comuniștii i-au confiscat averea și l-au arestat de trei ori, pentru că l-au considerat fiu de chiabur. A copilărit în orașul natal și la Trebeș, unde și-a început studiile la Școala Primară din sat (1956-1960), continuându-le la Școala Generală Mărgineni (1960-1963) și la Liceul „George Bacovia“ (actualul Colegiu Național „Ferdinand I“). După obținerea bacalaureatului, a devenit studenta reputaților profesori Constantin Ciopraga, Gavril Istrati, Grigore Vereș și Ștefan Avădanei, absolvind Facultatea de Filologie a Universității „Al. I. Cuza“ din Iași (1967-1972) ca șefă de promoție a grupelor de română-engleză, cu o lucrare de licență foarte bine cotate: *Elemente de atmosferă/culoare locală în proza lui M. Sadoveanu*. Aceasta i-a dat dreptul să aleagă, la repartiție, școala unde avea să profeseze și, pentru că soțul, medic stomatolog, șef de promoție și el, lucra deja de un an în Bacău, a optat pentru Școala Generală din comuna Nicolae Bălcescu, cea mai aproape de urbea bacoviană. De aici s-a transferat la Școala Generală Nr. 19 din Bacău (în prezent, „Al. I. Cuza“), unde a funcționat ca profesor de engleză 35 de ani (1974-2009), de-

venind director educativ pentru un an (1974-1975), iar apoi șefă de catedră, cerc și arie curriculară. Are o susținută activitate didactică, parcurgând cu succes toate etapele profesionale și obținând, în 1986, la aceeași universitate ieșeană, gradul didactic I, cu lucrarea *Dificultăți în predarea gramaticii engleze*. În intervalul 1993-1997 predă, în completare, la Colegiul „Ferdinand I“, unde fusese și elevă, și are câteva stagii de perfecționare la Iași, Norwich (Anglia, 1994) și Limerick (Irlanda, 2005). Înainte de se fi implementat pe scară largă la noi, susține – teoretic și în practica didactică – învățarea limbii engleze prin mijloace și metode atractive, care „momesc“ elevul, mai mult sau mai puțin motivat pentru studiu, prin activități comunicative, dintre care cele dramatice sunt preponderente, ca și prin muzică și poezie. Preocupată de dezvoltarea creativității elevilor în oră și în afara ei, i-a antrenat în activități didactice și culturale cu această țintă, între acestea numărându-se crearea în echipă mixtă – profesor-elevi – a unor poezii cu formă fixă (haiku, acrostih) sau a unor scenete și piese de teatru, puse apoi în scenă prin antrenarea întregii clase, ceea ce a generat, în ani, o largă implicare creativă. Rezultatele acestor metode de predare